

[Glistrup.]

Dronning Victoria sidder om muligt i sin himmel og glæder sig over, at hr. Grünbaum mener, det er provokerende annoncer, og at befolkningen mentalt ikke kan tåle, at man fortsætter med disse enkelte ting, der er kommet frem. Men er der glæde i himlen hos dronning Victoria, skal jeg i hvert fald love hr. Grünbaum, at der hverken er glæde til lands eller til søs. Der er simpelt hen situationen den, at hvis hr. Grünbaum i stedet for at føle, hvad der føles provokerende i visse dele af befolkningen, satte sig ned og læste PP II, side 262—264, så kunne han se, hvad det reelt er, man har at gøre med her.

Man har at gøre med en branche, som i forvejen er i tilbagegang, fra 1,9 pct. af verdenstonnagen i 1961 til 1,5 pct. nu, hvis store kapitalkrav gør rederierne meget følsomme over for finansieringsvilkårene, og hvor den fremgang, der dog trods alt har været, er faldet på coasterflåden, hvilket — jeg citerer stadig fra PP II — bl. a. hænger sammen med ønsket om og mulighederne for skattebegunstiget formuevækst.

Det er det, man vil torpedere, Den branche, der i 1972 gav en valutaindtjening på 4 mia kr., og hvor perspektivplanen fastslår, at den kan holde et højt lønniveau til de mange, der er beskæftiget i branchen både til lands og til søs, fordi det helt afgørende er, at man har disse finansieringsvilkår, herunder altså navnlig denne mulighed for skattebegunstiget formuevækst, der bevirker, at man i Danmark så nogenlunde kan følge med i konkurrencen med de fremmede landes statskasser — og, som det hedder i perspektivplanen på det anførte sted, side 263: „I de fleste større lande subsidieres den nationale handelsflåde på forskellig vis.“ Men dette spiller ingen rolle for hr. Grünbaum, fordi han har hørt om nogle, der er blevet forargede, fordi de ikke kender til tingenes sammenhæng.

Tiden er inde til, at vi i dette folketing lovgiver efter, hvordan tingene rent faktisk hænger sammen, ikke efter, at der er nogle hykleriske senvictorianere, der bliver forargede over et eller andet, som de ikke har en smule begreb om. Det er et meget dårligt lovgivningsgrundlag at arbejde ud fra de misundelseskomplekser, der helt igennem prægede hr. Grünbaums tale.

Enggaard (V):

Det lovforslag, vi her behandler, er allerede bebudet i regeringserklæringen fra begyndelsen af januar måned og er således ikke nogen egentlig bestanddel af det forlig, der tidligere blev henvist til, men er allerede varslet af regeringen på det tidspunkt.

Det har utvivlsomt været en belastning for den rigtige tanke om afskrivningsmuligheder for erhvervene, og det har været en belastning for forståelsen for erhvervenes forhold, at der enkelte steder har været anvendelse af afskrivningsregler ud over det, som kan findes rimeligt. Dette er ikke nogen bebrejdelse mod de folk, som har anvendt gældende regler på lovlig måde, men føles disse ting urimelige, må man søge at ændre reglerne.

Jeg lægger vægt på, at man i det foreliggende lovforslag går ind på et enkelt område, hvor det er åbenlyst, at der har været vilkår, som ikke kan betragtes som rimelige. Jeg lægger også vægt på, at finansministeren har holdt fiskerierhvervet udenfor på grund af de ganske særlige forhold og traditioner, som er gældende inden for netop dette erhverv.

Det forslag, som finansministeren har lagt frem, har jo affødt en række reaktioner. Det er forståeligt, men det er også glædeligt, at der blandt disse reaktioner har været konstruktive forslag, som det er værd at se på, bl. a. spørgsmålet om de tvivlsomme opskrivninger af anskaffede skibes værdi, hvorved der har været påført kommanditisterne en urimelig risiko. Det er vel en af de ting, som man bør se på i forbindelse med de forskellige forslag, som er fremkommet.

Jeg tror, alle ønsker, at erhvervslivet kan være sundt og levedygtigt, også det erhvervsliv, som bygger på coastere og andre skibe; men jeg tror, det bærende synspunkt må være, at de mennesker, der har et sådant erhverv som deres egentlige levebrød, i det daglige virker med det og arbejder med tingene kan have et rimeligt udkomme. Jeg tror også, det er sundt, at der kan tilføres erhvervene, herunder også det erhverv, vi i særlig grad taler om her, kapital fra sparere, som kan blive medejere af skibe og andre produktionsmidler; men folketingets partier må søge at udforme reglerne for en sådan deltagelse fra andre end dem, der i det dag-